

JANE THYNNE

ΑΝΘΗ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ

Μυθιστόρημα

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΧΡΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

Κ Ε Δ Ρ Ο Σ

Jane Thynne: *Άνοιξη του χειμώνα*
Τίτλος πρωτοτύπου:
Jane Thynne: *The winter garden*

ISBN 978-960-04-4819-1

Μετάφραση: Φίλιππος Χρυσόπουλος
Υπεύθυνη Τμήματος Επιμέλειας-Διόρθωσης: Μαρία Σπανάκη
Επιμέλεια-διόρθωση: Αλέκα Πλακονούρη
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση-διόρθωση: Χρύσα Τσάμη

© Jane Thynne, 2014

© Για την έκδοση στα ελληνικά, Εκδόσεις Κέδρος Α.Ε., 2017

Κέδρος Εκδοτική Α.Ε.

Γ. Γενναδίου 3

Αθήνα 106 78

τηλ. 210 38 09 712-14 • φαξ 210 33 02 655

www.kedros.gr • www.facebook.com/kedros.gr

e-mail: books@kedros.gr

Για τον Γουίλιαμ

«Ο κόσμος της γυναίκας είναι ο σύζυγος, η οικογένεια,
τα παιδιά και το σπίτι της. Δεν το θεωρούμε
σωστό να χώνεται στον κόσμο των αντρών».

Αδόλφος Χίτλερ

«Σήκωσε το τηγάκι, το φαράσι και τη σκούπα και
παντρέψου έναν άντρα».

Χέρμαν Γκέρινγκ, *Οι εννέα εντολές για τον αγώνα των εργατών*

Κεφάλαιο Ένα

Η Κλάρα Βάιν πέρασε με το αυτοκίνητό της τη σιδερένια πύλη της βίλας και πάτησε βίαια φρένο για να αποφύγει ένα παγόني που διέσχιζε το δρομάκι. Καθώς το πουλί περπατούσε καμαρωτό στο γκαζόν, σέρνοντας τη μεγαλοπρεπή λάπις λάζουλι ουρά του, ήταν σίγουρη ότι διέκρινε μια λάμψη υπεροψίας στα μάτια του, που έμοιαζαν με χάντρες. Εντούτοις ένιωσε ανακούφιση που δεν το χτύπησε. Δεν θα ήταν καλό να κάνει ζημιά σε κάτι που ανήκε στον υπουργό Διαφώτισης και Προπαγάνδας του Ράιχ, έστω και αν αυτό ήταν ένα ανεπιθύμητο κατοικίδιο. Τα πουλιά είχαν ξεμείνει από το μεγαλοπρεπές πάρτι του Γιόζεφ Γκέμπελς για τους Ολυμπιακούς Αγώνες της περσινής χρονιάς, όταν το Νησί των Παγωνιών στο Βάνζεε είχε γίνει ένας παραμυθένιος παιχνιδότοπος για δύο χιλιάδες καλεσμένους, με χορό και πυροτεχνήματα. Σταρ του σινεμά, τραγουδιστές και κάθε λογής διασημότητες συναναστράφηκαν διπλωμάτες και υψηλόβαθμους επισκέπτες. Για μέρες οι εφημερίδες ήταν γεμάτες με ρεπορτάζ γι' αυτό το γεγονός. Όταν μαζεύτηκαν τα μπαλόνια και τα πανό, μερικά πουλιά είχαν καταλήξει εδώ, μολοντί η φράου δόκτορ Γκέμπελς τα απεχθανόταν. Κάτω από τα πολύχρωμα λοφία τους και τις επιδείξεις που έκαναν με τα φτερά τους κρυβόταν μια απαίσια ιδιοσυγκρασία, και την ηρεμία του Σβανενβέρντερ τη διέκοπταν διαρκώς τα τραχιά κρωξίματά τους.

Όχι ότι οι γείτονες θα τολμούσαν να παραπονεθούν. Η βίλα των Γκέμπελς στην Ίνζελ Στράσε 8 βρισκόταν στο πιο θελκτικό σημείο

αυτού του μικροσκοπικού, ιδιωτικού θύλακα. Αν και ονομαζόταν νησί, στην πραγματικότητα ήταν μια χερσόνησος που ξεκινούσε από το δάσος Γκρούνεβαλντ, έφτανε μέχρι τη λίμνη και συνδεόταν με έναν μοναδικό, στενό δρόμο. Περικυκλωμένο από νερό απ' όλες τις μεριές και γεμάτο βελανιδιές, σημύδες και πεύκα, το Σβανενβέρντερ απείχε μόλις λίγα χιλιόμετρα από το κέντρο του Βερολίνου, ωστόσο θα μπορούσε να είναι άλλη χώρα. Το είχαν εποικήσει πριν από εκατό χρόνια οι πιο πλούσιοι Βερολινέζοι – τραπεζίτες, βιομήχανοι και ιδιοκτήτες πολυκαταστημάτων –, συναγωνιζόμενοι μεταξύ τους για το ποιος θα χτίσει την πιο καλαίσθητη, πολυτελή εξοχική κατοικία για να εκμεταλλευτεί τον αναζωογονητικό αέρα του Σβανενβέρντερ. Από τότε, μέσα σε διάστημα τεσσάρων ετών, μια καινούργια ελίτ είχε εμφανιστεί για να τους αντικαταστήσει. Τη μέρα που ο Χίτλερ ανέβηκε στην εξουσία, τα Τάγματα Εφόδου των Ναζί κατέκλυσαν το νησί και ύψωσαν τη σημαία με τη σβάστικα στη δεξαμενή νερού. Τα περισσότερα σπίτια τα είχαν καταλάβει ανώτερα στελέχη. Τη βίλα στον αριθμό οχτώ την είχε αγοράσει ο Γκέμπελς σε τιμή πολύ πιο χαμηλή από την πραγματική της αξία από τον διευθυντή της Ντόιτοε Μπανκ, ο οποίος ήταν πολύ πρόθυμος να την πουλήσει πριν του επιβληθεί να αναχωρήσει για το εξωτερικό. Είχε πανοραμική θέα στη Μεγάλη Βάνζεε, ένα τεράστιο κτήμα, που κατέληγε σε ένα λεμβοστάσιο, και έναν κήπο με βελανιδιές, πεύκα και σπυροφόρα δέντρα.

Η Κλάρα πάρκαραε το κόκκινο Όπελ δίπλα σε μια Μερσεντές καμπριολέ με μπεζ' δερμάτινα καθίσματα, έλεγξε το κραγιόν της στον καθρέφτη και έστρωσε τα μαλλιά της κάτω από το καπέλο της. Κάθισε για λίγο μέχρι να της περάσει η ταραχή, σαν να την είχε πλημμυρίσει τρακ, περιμένοντας να ξαναβρεί την αυτοκυριαρχία της, και ύστερα βγήκε από το αυτοκίνητο. Καθώς κατευθυνόταν προς την είσοδο, ένα αγλάδι, σαν μικροσκοπική βόμβα, έπεσε στο γρασίδι δίπλα της.

Η υπηρέτρια την οδήγησε στο σαλόνι, όπου μια μπαλκονόπορτα οδηγούσε σε μια πέτρινη βεράντα με κιγκλίδωμα, που πρόσφερε υπέροχη θέα της λίμνης, η οποία ήταν περικυκλωμένη από το μελαγχολικό, αδιαπέραστο Γκρούνεβαλντ. Τώρα, στις πέντε το απόγευμα,

ο ήλιος ήταν μια λιωμένη σφαίρα μέσα σε έναν γραμμωτό, καραμελένιο ουρανό, μεταμορφώνοντας τα νερά της Βάντζε σε ένα σεντόνι σφυρηλατημένου χρυσού. Στο τέλος του κήπου η Κλάρα διέκρινε μια ιδιωτική παραλία και μια προβλήτα, όπου ο Γκέμπελς είχε δεμένο το μηχανοκίνητο γιοτ του, το «Μπαλντούρ». Γλάροι έκρωζαν και πετούσαν στον ουρανό και πιο πέρα στη λίμνη δύο ψαράδες, σκυμμένοι στις βάρκες τους, είχαν ρίξει τις πετονιές τους περιμένοντας να τσιμπήσουν οι λούτσοι, σαν φιγούρες από πίνακα του δέκατου ένατου αιώνα.

Η Κλάρα σταύρωσε τα χέρια και περίμενε, προσποιούμενη μια ηρεμία που δεν ένιωθε, καθώς προσπαθούσε για μία ακόμη φορά να φανταστεί τι μπορεί να την ήθελε η Μάγκντα Γκέμπελς.

Το μήνυμα είχε έρθει εκείνο το πρωί από το πουθενά. Ένας απεσταλμένος είχε φέρει το σημείωμα σε ένα από τα στούντιο της Ufa* στο Μπάμπελσπεργκ, κατά τη διάρκεια του γυρίσματος μιας ρομαντικής κομεντί με τίτλο *Ένα κορίτσι για όλα*, όπου έπαιζε η Κλάρα. Ο απεσταλμένος είχε περάσει από τις κοπέλες του μακιγιάζ και τον σεναριογράφο και είχε μπει εκεί που έπεφταν τα φώτα των προβολέων για να το παραδώσει. Το πρόσωπο του αγοριού ήταν η επιτομή του επείγοντος και της έντονης περιέργειας, όπως αρμόζει σε ένα κάλεσμα από τη Μάγκντα Γκέμπελς, σύζυγο του δεξιού χεριού του Χίτλερ, τη γυναίκα που ήταν ανεπίσημα γνωστή ως Πρώτη Κυρία του Ράιχ. Οι υπόλοιποι ηθοποιοί είχαν παρακολουθήσει με μεγάλη προσήλωση την Κλάρα να μελετά εξονυχιστικά το μήνυμα, ύστερα να διπλώνει το σημείωμα και να το βάζει σε μια τσέπη. Ήξερε ότι το πρόσωπό της δεν είχε φανερώσει τίποτα.

Τώρα η Κλάρα βρισκόταν στο σαλόνι και εκτιμούσε τους πίνακες και τα έπιπλα. Πέρυσι ο Γκέμπελς ισχυριζόταν ότι ντρεπόταν που

* Αρχικά του Universum Film AG: Κινηματογραφικό στούντιο που ιδρύθηκε το 1917 και σύντομα έγινε το μεγαλύτερο στην Ευρώπη και στον κόσμο, καθώς προϋπήρξε του Χόλιγουντ. Με την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία το 1933, ο ιδιοκτήτης του το μεταβίβασε στο Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα. (Σ.τ.Μ.)

είχε μετακομίσει σε μια τόσο μεγάλη βίλα, επειδή απεχθανόταν τη χλιδή, ωστόσο για χάρη του Ράιχ δεν γινόταν να υποδέχεται υψηλούς προσκεκλημένους στο παλιό του διαμέρισμα. Μια ματιά σ' αυτό το δωμάτιο ωστόσο φανέρωνε ότι η απέχθειά του για τη χλιδή δεν ήταν και πολύ βαθιά. Ο χώρος ήταν επιπλωμένος με απολύτως αστικό γούστο: πλούσια περσικά χαλιά, άνετοι καναπέδες με σατέν και μεταξωτές ταπετσαρίες, τραπεζάκια στο αυστηρό στυλ του δέκατου ένατου αιώνα, αστραφτερό παρκέ στο πάτωμα. Στον τοίχο κρεμόταν μια ταπισερί Γκομπλέν και ένα πιάνο Μπεχστάιν ήταν τοποθετημένο στο μπροστινό παράθυρο. Το καθιερωμένο πορτρέτο του Χίτλερ, απολύτως απαραίτητο σε κάθε σπίτι μέλους του Κόμματος, κρεμόταν πάνω από το τζάκι, ανάμεσα σε οικογενειακές φωτογραφίες, τις περισσότερες από τις οποίες η Κλάρα είχε δει στις εφημερίδες. Ο Γκέμπελς με ανοιχτό πουκάμισο και γυαλιά ηλίου στο πηδάλιο του γιοι. Τα τέσσερα παιδιά των Γκέμπελς, η Χέλγκα, η Χίλντε, ο Χέλμουτ και η Χόλντε, τα κορίτσια με ασορτί λευκά φορέματα και κορδέλες και ο Χέλμουτ με ναυτικό κοστούμι να κάθεται στην άμαξα με το μικροσκοπικό πόνη. Έλεγαν ότι ο Γκέμπελς επέμενε να κάνουν ένα μωρό τον χρόνο. Τέσσερα παιδιά μπορεί να ήταν αρκετά για ένα κουαρτέτο εγχόρδων, έλεγε αστεϊευόμενος, αλλά όχι αρκετά για έναν εθνικοσοσιαλιστή. Είχε υποσχεθεί δημοσίως άλλα πέντε μωρά για το Ράιχ.

Βλέποντας τον εαυτό της σε έναν καθρέφτη ροκοκό, η Κλάρα μελέτησε προσεκτικά την εικόνα που παρουσίαζε με κριτική ματιά. Φορούσε μια ιβουάρ μπλουζά με κουμπιά κάτω από ένα μπλε σκούρο ταγέρ με γούνινο γιακά, ενώ τα καστανά μαλλιά της ήταν κομμένα πρόσφατα σε ένα περιποιημένο καρέ. Ένα καινούργιο, σκούρο μπλε βελούδινο καπέλο, βαλμένο κομψά λοξά. Κοραλλί κραγιόν Max Factor. Τσαντάκι από δέρμα σαύρας. Όλα φώναζαν ανερχόμενη ηθοποιός του κινηματογράφου, αν και όχι τόσο επιτυχημένη ώστε να την αναγνωρίζουν στον δρόμο. Και όλα αυτά ήταν ένα προσωπίο. Τώρα πια η Κλάρα είχε συνηθίσει μια ζωή εξαπάτησης. Μερικές φορές η εξαπάτηση έμοιαζε προέκταση του εαυτού της, σαν να είχε

σώμα και να περπατούσε μαζί της στους δρόμους του Βερολίνου, να καθόταν με φίλους στα μπαρ ή να διέσχιζε τα πλατό στα στούντιο της Ufa. Η Κλάρα Βάιν που έβλεπε στον καθρέφτη ήταν ο εαυτός της και δεν ήταν ο εαυτός της. Το πώς ήταν η αληθινή Κλάρα Βάιν ήταν κάτι που δεν ήταν σε θέση να καταλάβει πια.

Αν και δεν μπορούσε να ρίξει το φταίξιμο στην εικόνα, η Κλάρα εξακολουθούσε να είναι ανήσυχη. Το παραλίγο ατύχημα με το παγό-νι είχε επιτείνει την άσχημη κατάσταση των νεύρων της. Πίσω της άκουσε την πόρτα να τρίζει και το βαρύ βήμα της οικοδέσποινας.

«Δεν έχεις αλλάξει καθόλου!»

Ακούστηκε περισσότερο σαν κατηγορία παρά σαν καλωσόρισμα. Καθώς η Μάγκντα Γκέμπελς μπήκε στο δωμάτιο, επιτρέποντας να χαραχτεί ένα χαμόγελο για λίγο στα πορφυρά της χείλη, η Κλάρα προσπάθησε να κρύψει την έκπληξή της βλέποντας την αλλαγή σε εκείνη. Ακόμη και αν ήθελε να ανταποδώσει το κομπλιμέντο της Μάγκντα, ήταν αδύνατον. Τέσσερα παιδιά σε πέντε χρόνια δεν είχαν κάνει καλό στην εμφάνισή της. Η Κλάρα την έβλεπε αρκετά συχνά βέβαια στις εφημερίδες, καλοντυμένη, με σατέν και μαργαριτάρια, οικοδέσποινα σε μεγάλες δεξιώσεις του Κόμματος δίπλα στον Χίτλερ, πρόεδρο της Ένωσης Μητέρων και στις φιλανθρωπικές εκδηλώσεις της Αρωγής για τον Χειμώνα ή σε δεξιώσεις με ξένους επίσημους στους Ολυμπιακούς Αγώνες της περυσινής χρονιάς. Όμως από κοντά η εικόνα ήταν τελείως διαφορετική. Η Μάγκντα εξακολουθούσε να είναι κομψά ντυμένη, σύμφωνα με την τελευταία λέξη της μόδας: Φορούσε ένα φόρεμα Σανέλ από ροδακινί μεταξί και οι πλατινέ μπούκλες της ήταν άψογα κολλημένες στο μάγουλό της. Όμως κάτω από το ρουζ η επιδερμίδα της ήταν στο χρώμα του στόκου, είχε ρυτίδες γύρω από το στόμα και το φόρεμα φούσκωνε γύρω από τη μέση της. Το σώμα της βρισκόταν σε πόλεμο ανάμεσα στην κομψότητα και στα πάχη της μέσης ηλικίας και φαινόταν ότι τα πάχη νικούσαν.

Κάθισαν σε χαμηλές καρέκλες, που κοιτούσαν προς τον κήπο, ενώ μια υπηρέτρια μπήκε σέρνοντας τα πόδια της και κρατώντας με δυσκολία έναν βαρύ δίσκο με τσάι, καφέ ψωμί, αλειμμένο με πολύ

βούτυρο, παντεσπάνι και κέικ με τζίντζερ. Η Μάγκντα ίσιωσε με ακρίβεια τα χερούλια των φλιτζανιών και έκανε νόημα στην κοπέλα να σερβίρει το τσάι, μορφάζοντας όταν είδε ότι το χέρι της έτρεμε και έχυσε τσάι στο πιατάκι. Χάνοντας την υπομονή της, η Μάγκντα της έκανε νόημα να φύγει.

«Συγγνώμη γι' αυτό. Είναι εκπαιδευόμενη. Υπάρχει μια Σχολή για Υποψήφιας Νύφες στο νησί και μας αρέσει να βοηθάμε· επιτρέπουμε στις κοπέλες να κάνουν πρακτική εξάσκηση στο σερβίρισμα. Οφείλω όμως να πω ότι λυπάμαι τους καημένους τους υποψήφιους συζύγους».

Περίμενε μέχρι να φύγει η κοπέλα και να κλείσει την πόρτα πίσω της και ύστερα γύρισε στην Κλάρα.

«Λοιπόν, φροϊλάιν Βάιν. Η καριέρα σου ανθίζει, απ' ό,τι ακούω. Ο σύζυγός μου λέει ότι είσαι το ανερχόμενο αστέρι της Ufa τώρα».

«Ευχαριστώ. Εσείς πώς είστε, φράου δόκτορ;»

«Όχι και πολύ καλά. Είχα μπει στην κλινική στη Δρέσδη πάλι».

Όπως οι περισσότερες γυναίκες στο Βερολίνο, η Μάγκντα Γκέμπελς είχε εμμονή με την υγεία της. Επισκεπτόταν σπα και κλινικές, όπου της έκαναν ενέσεις για να ηρεμήσουν τα νεύρα της.

«Λυπάμαι, αλλά δεν έχω παρακολουθήσει τις ταινίες που έκανες». Κούνησε το κεφάλι της δείχνοντας τις οικογενειακές φωτογραφίες. «Έχω πολλά να κάνω στη ζωή μου».

Όστε έτσι λοιπόν. Από την πρώτη ατάκα του σεναρίου η Κλάρα μπορούσε να κρίνει τον αναμενόμενο διάλογο και χαιρόταν γι' αυτό. Η συζήτησή τους θα περιοριζόταν σε χαριτολογίες. Η Μάγκντα ήταν ψυχρή όπως πάντα. Δεν θα γινόταν καμία αναφορά σε όσα είχαν συμβεί πιο πριν.

«Ήμουν κι εγώ απασχολημένη, ευτυχώς».

«Πράγματι. Έχεις μια καινούργια ταινία τώρα βλέπω». Τα χέρια της Μάγκντα στα γόνατά της ήταν σφιγμένα σαν μια γροθιά από νεύρα. «Προσπαθώ να θυμηθώ τον τίτλο».

«*Μαντάμ Μποβαρί*. Σε σκηνοθεσία Γκέργχαρντ Λάμπρεχτ. Τώρα τελειώνω και μια άλλη με τίτλο *Ένα κορίτσι για όλα* και σε μερικές

βδομάδες θα ξεκινήσω μια νέα ταινία με τον Ερνστ Ούντετ: *Η νύφη του πιλότου*. Εκείνος υποδύεται έναν πιλότο της Λουφτβάφε που το αεροπλάνο του καταρρίπτεται, κι εγώ είμαι η γυναίκα του».

Στην αναφορά του ονόματος του Ερνστ Ούντετ η Μάγκντα Γκέμπελς αντέδρασε με τον τρόπο που συνήθιζαν να αντιδρούν όλοι, από μικρά αγόρια μέχρι μεσήλικες γυναίκες. Το όνομα έκανε τα μάτια της να λάμψουν και τράβηξε την προσοχή της. Η θεματολογία της αεροπορίας γενικώς και ο Ερνστ Ούντετ συγκεκριμένα ήταν κάτι το συναρπαστικό εκείνη την εποχή. Ο γοητευτικός πιλότος με τα εντυπωσιακά γαλανά μάτια, το πιγούνι με το βαθύ λακκάκι και το πρόσχαρο χαμόγελο δεν ήταν απλώς ένας ήρωας πολέμου, αλλά μια εθνική διασημότητα. Ήταν ο καλύτερος φίλος του Μάνφρεντ φον Ριχτχόφεν, του Κόκκινου Βαρόνου, και μετά τον πόλεμο έγινε σταρ του σινεμά, μετακόμισε στο Χόλιγουντ και έγινε κασκαντέρ σε ταινίες. Τώρα είχε επιστρέψει στη Γερμανία, σαραντάρης και ανύπαντρος, κάτι σαν πλειμπόι. Το λεπτό σώμα του είχε στρογγυλέψει, αλλά του πήγαινε, και εκτός αυτού στις Γερμανίδες άρεσαν οι άντρες με λίγο κρέας πάνω τους. Η αυτοβιογραφία του είχε πουλήσει εκατομμύρια. Η Lessing and Co, η εταιρία τσιγάρων, είχε βγάλει μάλιστα μια ειδική μάρκα Ερνστ Ούντετ, που κυκλοφορούσε σε μια όμορφη τσίγκινη κασετίνα στο χρώμα του κοβαλτίου, με ένα κατακόκκινο διπλάνο στη μέση.

Την περασμένη χρονιά όμως ο Ούντετ είχε αναγκαστεί να υπηρετήσει το Ράιχ. Υπό την επιμονή του Γκέμπελς τοποθετήθηκε επικεφαλής του τεχνικού τμήματος της Λουφτβάφε. Υποτίθεται ότι έπρεπε να είναι απασχολημένος με την επίβλεψη και την ανάπτυξη της κατασκευής αεροσκαφών, αντί να σπαταλάει τον χρόνο του κάνοντας τον κασκαντέρ, όμως εκείνος εξακολουθούσε να μην μπορεί να αντισταθεί. Θα ερχόταν στο στούντιο αργότερα μέσα στη βδομάδα για να συζητήσει για το γύρισμα της ταινίας *Η νύφη του πιλότου*.

«Ο σμήναρχος Ούντετ. Τι υπέροχο για σένα! Τον είδαμε να πετάει στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Πολύ έξυπνος άντρας. Θα κάνει και τα κόλπα του;»

«Φυσικά. Θα έχουμε μια ολόκληρη μέρα γυρίσματα στο Τέμπελχοφ».

Το ότι τα κόλπα του Ούντετ θα γυρίζονταν σε αληθινό αεροδρόμιο και στον αληθινό ουρανό ήταν ασυνήθιστο. Σχεδόν τίποτα δεν γυριζόταν σε αληθινές τοποθεσίες τώρα πια. Όλες οι ταινίες γίνονταν μέσα στα στούντιο. Λες και οι Ναζί ήθελαν να παρουσιάσουν τον δικό τους πλασματικό κόσμο, τέλειο από κάθε άποψη, χωρίς καμία παρέμβαση από τον πραγματικό κόσμο και τις περιπλοκές του.

«Τότε θα δω σίγουρα την ταινία». Η Μάγδα κάρφωσε με το πιρούνι μια φέτα λεμόνι και την κράτησε πάνω από το φλιτζάνι της. «Και είμαι ευγνώμων που αφιέρωσες χρόνο για να με δεις ενώ έχεις τόσο γεμάτο πρόγραμμα».

«Ευχαρίστησή μου, φράου δόκτορ», είπε η Κλάρα ουδέτερα.

Όμως το μυαλό της έτρεχε. Έφαγε ένα κομμάτι παντεσπάνι και περίμενε τη Μάγκντα να μπει στο θέμα.

«Έχω μια μικρή παράκληση για σένα. Σχετικά με ένα πάρτι που θα κάνω το Σάββατο. Σκέφτηκα μήπως ήθελες να έρθεις».

Πάρτι στο σπίτι του υπουργού Προπαγάνδας; Η Κλάρα δεν μπορούσε να σκεφτεί κάτι που θα της άρεσε λιγότερο. Ή κάποια πρόσκληση που θα ήταν πιο δύσκολο να αρνηθεί.

«Καλοσύνη σας».

«Λυπάμαι, αλλά έχω έναν απώτερο σκοπό. Θα έχω κάποιες Αγγλίδες καλεσμένες. Τα γερμανικά τους δεν είναι τόσο καλά όσο ήλπιζα και νομίζω ότι η συζήτηση θα τις κουράσει πολύ. Αφού εσύ έχεις Άγγλο πατέρα, σκέφτηκα ότι θα μπορούσες να συζητήσεις μαζί τους και να τις κάνεις να νιώσουν άνετα».

«Ευχαρίστησή μου».

«Τέλεια».

Έχοντας φέρει εις πέρας την αποστολή της, η Μάγκντα κοίταξε νευρικά γύρω της, σαν να προσπαθούσε να βρει κάποιο θέμα για κουβεντούλα. Έφερε το χέρι της πάνω από ένα μπισκότο, ύστερα το τράβηξε.

«Πώς είναι η οικογένειά σου; Έχεις μια αδελφή, έτσι δεν είναι;»
«Την Άντζελα».

«Ίσως τη γνωρίσω κάποια μέρα. Φαντάζομαι ότι θα ενδιαφέρεται πολύ για τη χώρα όπου μεγάλωσε η μητέρα σας. Η οικογένεια της μητέρας σας κατάγεται από, πες μου πάλι από πού».

«Από το Αμβούργο».

«Α, ναι».

Η Κλάρα αναρωτήθηκε πόσο θα κρατούσε ακόμα αυτή η εγκαρδιότητα. Οι λέξεις ανάμεσά τους κρέμονταν σαν ομίχλη πάνω από κινούμενα νερά. Η φράου Γκέμπελς απέφευγε να την κοιτάξει στα μάτια και χτυπούσε νευρικά τα δάχτυλά της στο μπράτσο της πολυθρόνας, σαν πιανίστρια που προσπαθούσε να θυμηθεί μια μελωδία που είχε ξεχάσει.

«Σκεφτόμουν...» τόλμησε να πει η Κλάρα, «μήπως μπορώ να ρωτήσω ποιες είναι αυτές οι Αγγλίδες φίλες σας;»

«Α, δεν σου είπα; Τις γνωρίζεις νομίζω. Είναι η Γιούνιτι Μίτφορντ και η αδελφή της η Νταϊάνα».

Οι αδελφές Μίτφορντ. Η Νταϊάνα και η μικρότερη αδελφή της η Γιούνιτι ήταν διαβόητες στο Λονδίνο για τη συμπάθειά τους στον φασισμό. Η Νταϊάνα είχε δημιουργήσει σκάνδαλο όταν εγκατέλειψε τον άντρα της και σπιτώθηκε με τον Όζγουολντ Μόουсли, τον γοητευτικό μελαχρινό ηγέτη της Βρετανικής Ένωσης Φασιστών, που οι διαδηλώσεις τους ήταν συχνά μια ευκαιρία για βίαιες συγκρούσεις ανάμεσα στη συμμορία των υποστηρικτών του με τα μαύρα χιτώνια και στους αντιπάλους τους. Μολονότι η Κλάρα είχε όντως γνωρίσει την Νταϊάνα και τη Γιούνιτι, στην πραγματικότητα εκείνες ήταν φίλες της Άντζελα· ανήκαν σε μια παρέα που λάτρευαν να ντύνονται φανταχτερά, τους άρεσαν οι σύλλογοι που ήταν κλειστοί σαν κλίκες και τα άγρια, εξεζητημένα πάρτι. Δεν ήταν καθόλου παράξενο που οι πολιτικές πεποιθήσεις τους είχαν μερικά κοινά χαρακτηριστικά.

«Έχουμε συναντηθεί, ναι. Αλλά αυτό ήταν πριν από πολύ καιρό».

«Τώρα η Νταϊάνα είναι Μόουсли φυσικά. Παντρεύτηκε τον άντρα της πέρυσι στο διαμέρισμά μας στη Χέρμαν Γκέρινγκ Στράσε».